

For og imod.

Den Sag vi kæmper for: Kvindernes Frigørelse fra ældgammel Fordom og Uret, er større end noget af de Twiste-punkter, der ligger til Grund for Verdenskrigen! Thi vor Sag indvirker paa selve Grundvolden for Menneskeslægtsens Udvikling, og derfor har ingen Kvinde Lov til at glemme den under Øjeblikkets alt opslugende Krav.

Carrie Chapmann Catt.

Ved Krigens Udbrud sendte Kvindevalgretsforeningen i München en Ansøgning ind til Kommunalbestyrelsen, hvori den bad om, at man vilde ansætte dygtige, af Foreningen anbefalede Kvinder i de Pladser, som Mænd maatte forlade paa Grund af Indkaldelse. Ansøgningen bevilgedes og aabnede saaledes Kvinderne Adgang til at blive Inspektører ved Frugt- og Grøntorve, Markedshaller, Kødudsalg o. l. samt til Stillingen som kommunale Bogholdere, Assistenten, Sporvognskonduktører og andet. Samtidig tilbød Kvindevalgretsforeningen at bespise Børn, hvis Fædre var i Krig, og hvis Mødre var arbejdsløse.

I Cardiff (Wales) havde Militærkommandoen forbudt en Del navngivne prostituerede Kvinder at fjerne sig fra deres Bopæl mellem Kl. 7 Aften og Kl. 8 Morgen. Da enkelte af dem ikke tog Hensyn til Forbudet, blev de stillet for en militær Domstol og idømt 2 Maaneders Fængsel.

Valgretsbladene protesterede herimod, idet de hævdede, at den civile Retslov

indeholdt Bestemmelser, hvorefter den Slags ulykkelige Kvinder kunde fængsles og straffes efter behørig Undersøgelse. Hvis de var skyldige efter civil Lov, da var der intet at sige til Sagen; men hvis de kun var skyldige efter militær Lov og i Følge et Forbud, der var udstedt af Militærkommandoen, da vilde Sagen blive udanket for en civil Domstol. Protesten førte til, at Forbudet blev ophævet.

Det karakteristiske ved denne Historie synes os at være, at Valgretsbladene af Retfærdighedshensyn tager sig af Kvinder, hvis hele Livsførelse de betragter som en Skamplet paa Samfundet.

Mandsligaen for Kvindevalgret i Ungarn har nylig holdt Møde i Budapest og vedtaget en Resolution, der gaar ud paa, at det bedste Middel til i Fremtiden at hindre Krig vil være at give Kvinderne politisk Valgret.

Madame Brigode i Brüssel, der er 2. Sekretær i den internationale Alliance for Kvinders Valgret, har ofret hele sin Tid paa at skaffe Belgiens ulykkelige og forsultne Kvinder betalt Arbejde. Hun har formaaet en patriotisk Forening til at aabne Sy- og Strikkestuer, som beskæftiger mange Kvinder, har ladet andre lære at rulle Cigarer og skaffet Brüssels Knipplersker Arbejde ved at bede sine velhavende Venner i England og andetsteds om at sende hende Bestillinger paa fine Kniplingsarbejder.

bindelse med Stat og Kommune og meget andet.

Men Kvindernes Arbejde former sig i Øjeblikket paa mange andre Maader; nedenstaaende korte Meddelelser fortæller om deres Virksomhed paa selve Krigsskuepladsen. Det er en Række levende Billeder fra Slagmarker, ødelagte Byer, Militærhospitaller o. s. v.

De stammer fra forskellige Kilder: officielle Beretninger, Udlandets Dagspresse, militære Breve og Kundgørelser, og har derfra fundet Vej til Kvindeblade, hvorfra de her gengives. Samlede under ét giver de trods deres knappe Form en Skildring af »Kvinders Krigstjeneste«.

En Tale paa 9 Meter.

En smart amerikansk Filmsdirektør ønskede sig et »aktuelt« levende Billede og henvendte sig derfor til Staternes berømteste Kvindevalgretsagitator, Dr. Pastor, Anna Shaw. Billedet skulde forevise et Møde mellem hende og en Statsguvernør, omgivet af Politikere. Thi Dagspressen havde belært Filmsdirektøren om, at den populære Anna Shaws væsenligste Opgave bestod i at »omvende« Guvernører, og at hun altid blev portrætteret, interviewet og velvillig omtalt efter fuldbragt Daad. Anna Shaw gik ind paa Sagen og mødte en Dag i Filmsdirektørens Glasatelier, hvor følgende Scene udspandt sig.

Anna Shaw: »Hvor længe skal jeg tale?»

Filmsdirektøren: 33 Sekunder.

A. S.: »Saa kender De ikke Guvernørerne. Det tager mindst en Time at overbevise dem«.

F.: »Tænk en Gang! Er de saa tungnemme? Det vidste jeg skam ikke: Ja, her maa vi altsaa nøjes med mindre, ellers bliver Filmen for lang.«

(A. S. træder frem, hilser paa Guvernøren og begynder at tale. Filmsdirektøren vifter med sit Lommetørklæde, og Fotografen hører derfor op med at dreje paa Apparatet).

F.: »Undskyld, Dr. Shaw — men der mangler Gestus?»

A. S.: »Hvad mener De?»

F.: En Valgretskvinde maa fægte med Armene; ellers duer hun ikke.«

(A. S. fægter, Fotografen drejer, Filmsdirektøren vifter paany).

A. S.: »Hvad er der? Nu var jeg lige kommen i Gang.«

F.: »Mere Glød, bedste Dr. Shaw, og

Kvinders Krigstjeneste.

Korte Meddelelser fra Verdenskrigen.

KVINDEVALGRET har bragt flere Artikler om Kvindernes Bestræbelser for at modarbejde Krigens frygtelige Virkninger paa det daglige Samfundsliv rundt om i Landene. Deri er skildret Kvindernes Forsøg paa at fortsætte de Virksomheder, Mændene har maattet forlade; deres Opofrelse, hvor det gælder om at afhjælpe Sult og Nød, Arbejdsløshed og anden Elendighed; den forstandige Maade, hvorpaa de har organiseret sig for at kunne virke i For-

Engelsk Sygeplejerske Miss Bell, 19 Aar, har faaet begge Ben afrevet af en eksploderende Bombe.

Den franske Undervisningsminister har modtaget Beretning om, at Lærerne Fourieaux, Lanthiers og Cavarrot af Reims har udvist »modig Opførelse« under Fjendens Besættelse af Byen. De havde omdannet deres Pigeskole til Hospital og fyldt det med Saarede; da Fjenden nærmede sig den 2. Septbr. Mll. Fourieaux maatte derfor flytte alle de saarede til Epernay, hvor hun fik dem anbragt i et Militærtog, der afgik Kl. 9 om Morgenen. Umiddelbart herefter vendte hun til Fods tilbage til Reims, som hun naaede Kl. 3 om Nat-